

Trên thế giới, cuộc cách mạng của nhân dân Libya thành công hay thất bại đang là một thách thức không chỉ giữa nhân dân với các nhà độc tài tại các nước vùng Trung Cận Đông, mà còn là thách thức giữa nhân dân với nhà cầm quyền các nước có chế độ độc tài các kiểu.

Lịch Sử Cách Mạng Dân Chủ của Libya

Sau cuộc cách mạng Hoa nhài thành công ở Tunisia, lật đổ chế độ độc tài của Tổng thống Ben Ali đã là nguồn cảm hứng cho nhân dân Ai Cập làm cách mạng thành công lật đổ chế độ của nhà độc tài Hossein Mubarak. Sự thành công của cuộc cách mạng dân chủ tại hai nước này đã gây động cơ phấn khởi và tin tưởng của nhân dân các nước khác trong vùng Trung Cận Đông có chung sự phẫn nộ cái trò dẫm đạp các chế độ độc tài kéo dài nhiều thập niên, như Yemen, Jordan, Ai Cập, Algeria, Iran, Libya ... Thế nhưng, niềm hy vọng như báo khùng lòi và sự lo âu đang lớn dần trong lòng nhân dân Libya khi cuộc cách mạng đầy khí thế và triền vọng lúc đầu, nay tình hình thế giới đang diễn biến theo chiều hướng xấu, ngày càng bất lợi cho cuộc cách mạng của họ nhằm lật đổ chế độ của nhà độc tài Muammar Ghaddafi áp đặt hơn 40 năm qua. Vì sao?

Là vì, khác với hai cuộc cách mạng của nhân dân Tunisia và Ai Cập, sự thành công mau chóng như áp lực bên trong cũng như bên ngoài có hiệu quả thế này. Áp lực bên trong là từ các cuộc biểu tình quy mô liên tục của quần chúng lật đổ chế độ của giai cấp cầm quyền cách này hay cách khác, gây áp lực buộc chế độ Tổng thống Mubarak phải từ chức. Nhất là quân đội Ai Cập, chế độ của nhà cầm quyền độc tài Mubarak thì đứng trung lập, không quay súng bắn vào nhân dân, đổ bộ vào chế độ. Trong khi, quân đội Libya thì khác, vốn trung thành với Tổng thống Khaddafi, nên ngay từ đầu đàn áp đẫm máu các cuộc biểu tình của nhân dân khi n hàng trăm người chết và bị thương và sau đó tiếp tục bằng mọi phương tiện cách kẻ dùng máy bay ném bom, xe tăng và vũ khí các loại tiến công nhằm giành lấy quyền kiểm soát các thành phố mà cuộc cách mạng của nhân dân đã giành được, khi đi tới thành phố Benghazi đầu tiên, đã hoàn toàn lọt vào tay cách mạng vào ngày 21-2-2011 để một tuần sau ngày 27-2-2011 Hội đồng Quốc gia Libya được thành lập như một chính phủ lâm thời để lãnh đạo đất nước, và đó là cuộc cách mạng đã thành công.

Cách Mìn Libya Sđ Đi Vđ Đâu?

Tác Giả: Thi n Ý

Thứ Ba, 22 Tháng 3 Năm 2011 08:30

Vđ áp lđc bên ngoài cđ a quđc tđ, cđ thđ nhđ tđ chđc Liên Hiđp quđc, Hoa Kđ và các cđđng quđc cđc trong nhóm G. 8, các quđc gia trong tđ chđc Liên Âu, Liên Đoàn đ Rđp Thđng Nhđt...Tđ tđ chđ mđi đđ a ra các lđi thúc đđy, đđ dođ kèm các biđn pháp có thđ trđng phđt, nđ u đđ có hiđu quđ khiđn Tđng Thđng Ai Cđp Mubarak mau chóng tđ chđc, thì thđc tđ hiđu quđ lđi trái ngđđc đđi vđi Tđng Thđng Libya Khaddafi, không nhđng không tđ bđ quyđn hành mà còn hành đđng diđn cuđng dùng bđ o lđc đđn áp cuđc cách mđng cđ a nhđn dân.

Đđng trđđc thđc tđ trên, câu hđi đđđc đđt ra là, cuđc cách mđng cđ a nhđn dân Libya sđ đi vđ đđu?

Trên thđc tđ, đđp án cho câu hđi trên tùy thuđc vào nhđng gì đđđc thđc hiđn theo cách mô tđ cđ a hai cđm tđ tiđp theo sau trđng tđ Nđ u và Vđ.

Rđng cuđc cách mđng cđ a nhđn dân Libya sđ đi đđn thành công, Nđ U các cuđng quđc cđc đđng vai trò trung tâm quyđn lđc thđ giđi, thông qua các tđ chđc quđc tđ toàn cđ u hay khu vđc, nhđ Liên Hiđp Quđc, Cđng đđng Châu Âu... mau chóng thđng nhđt quan đđm và thđc hiđn kđp thđi biđn pháp can thiđp hđu hiđu vào tình hình Libya, đđ giúp Hđi Đđng Quđc Gia Libya và nhđn dân Libya chđn đđng, đđy lùi các cuđc tđn công tàn bđ o cđ a quân đđi Khaddafi tiđn đđn tiêu diđt hoàn toàn chđ đđc tài Khaddafi. Vì tđđng quan lđc lđđng không cân sđc vđ trang bđ vũ khí, kinh nghiđm chiđn đđu giđ a lđc lđđng quđn chúng cách mđng ô hđp và quân đđi nhđ nghđ, lính đánh thuê cđ a Khaddafi, rđt cđn sđ tiđp trđ tđ quđc tđ mđi bđ o vđ đđđc thành quđ cđ a cách mđng và đđ a cuđc cách mđng dân chđ cđ a nhđn dân Libya đđn thành công.

Trên thđc tđ, cuđc cách mđng cđ a nhđn dân Libya thành công hay thđt bđi đđng là mđt thách đđ không chđ giđ a nhđn dân vđi các nhđ đđc tài tđi các nđđc vùng Trung Cđn Đđng, mà còn là thách đđ giđ a nhđn dân vđi nhđ cđm quyđn các nđđc có chđ đđ đđc tài các kiđu. Nghĩa là, nđ u cách mđng Libya thành công, sđ tđ o tiđn đđ thành công cho các cuđc cách mđng cđ a nhđn dân trong vùng Trung Cđn Đđng và các nđđc có chđ đđ đđc tài. Trái lđi, nđ u cách mđng Libya thđt bđi, cách mđng dân chđ cđ a nhđn dân vùng Trung Cđn Đđng sđ bđ khđng lđi, phong trào cách mđng dân chđ trên toàn thđ giđi trong đó có cách mđng dân chđ tđi Viđt Nam sđ gđp nhiđu khó khăn hđn. Vì bè lũ các nhđ đđc tài sđ ngoan cđ và tđ tin hđn trong các biđn pháp dùng bđ o lđc đđ trđn áp các cuđc nđi đđy giành quyđn làm chđ cđ a nhđn dân.

Có lđ chính vì sđ thách đđ này, Thđ năm 17-3 tuđn qua, vđi 10 phiđu thuđn, 5 phiđu trđng và không có phiđu chđng nào, Hđi Đđng Bđ o An Liên Hiđp Quđc đđ phê chuđn đđ nghđ thiđt lđp mđt khu vđc cđm bay trên không phđn Libya đđ bđ o vđ thđđng dân và phe nđi đđy, chđng

các cuộc không kích của nhà cầm quyền Khaddafi. Nghị quyết này cho phép các thành viên Liên Hiệp Quốc thực hiện “tất cả các biện pháp cần thiết” để bảo vệ thường dân, kể cả lãn nh cầm tất cả các chuyến bay không được bay ngang qua Libya.

Trên thực tế, chỉ một ngày sau, Nghị quyết này của Liên Hiệp Quốc đã và đang được Hoa Kỳ, Anh Pháp và các nước khác trong Liên Minh Châu Âu triển khai thực hiện trong mấy ngày qua, bằng các cuộc không kích và bắn hạ trực tiếp vào các mục tiêu quân sự của chính quyền Khaddafi, như trận đánh phá đầu tiên nhắm trực tiếp nhằm xuống phát các cuộc tấn công vào các lực lượng quân dân cách mạng (chúng không chờ đợi khi máy bay của quân đội Khaddafi xuống hiện trong “Khu vực cấm bay” mới triển công) . Và như thế đã có dấu hiệu khi để lại của quốc tế cứu nguy cuộc cách mạng dân chúng của nhân dân Libya, tổ chức và lực lượng của cách mạng dân chúng này được thành công.

Tất nhiên, sẽ thành công hay thành công được một cái nào của cuộc cách mạng và sự tuân thủ của vào khả năng lãnh đạo của Hội Đồng Quốc Gia Libya và nhân dân Libya. Mục tiêu đã được xác định rõ ràng sẽ can thiệp quân sự trực tiếp của liên quốc gia, song với sự kháng cự có tính liên tục của nhà cầm quyền Khaddafi, công luận và sự lo ngại một cuộc nổi dậy kéo dài, Libya có thể bị phân đôi, nếu lực lượng quân dân cách mạng Libya không được sự tiếp viện từ chính quyền Khaddafi. Ngay cả khi đã lật đổ được chính quyền này, sẽ bắt đầu và có thể kéo dài nếu như Ông Khaddafi còn sống và theo đuổi một cuộc chiến tranh du kích để quay phá...

Tuy nhiên thực tế có câu “hai đánh một không chết cũng què” chính quyền Khaddafi không chết mà đang bị các nước “Bên ngoài” như thế thì dù Khaddafi có xuống cách mạng cũng khó mà bảo vệ được ngay vàng và cầm quyền sống nữa đâu mà tiếp tục “trở lại kháng chiến”. Do đó vẫn có hy vọng cuộc cách mạng của nhân dân Libya sẽ sớm thành công để thay lập chế độ từ dân chúng cho một nước.

Houston, ngày 21 tháng 3 năm 2011.